

İnsanlık

– Şükran Aydođan · 10 Eylül 2014

Zulme alışık değil yüreğim
Ruhum azapta kırılın zincirlerim
Bir tuhaf haledir bu gidişim
Alın duygularımı beni hissiz bırakın
Sormayın neden diye?
Sormayın sakın!
Söyleyin şu zalim ateşe
Yıllar var ki hasretim
Barış denen güneşe

Silin bebelerin yüzündeki isi
Çınıyor yeryüzünde ahlar
Çocuk seslerini duyamıyorum
Hangi hatıradı kaldı o neşeli kahkahalar
Ulu ağaçların gölgesinde serinlerdik
Yağmur saçlarımıza yağardı
Kar avuçlarımıza
Nur inerdi kandil geceleri rüyalarımıza
Biz huzura sarılırdık aşk diye bir zamanlar

Göçmen kuşlar gibi uçup gitti mi artık
Sevgi hangi dağın zirvesinde şimdi
Şu tozlu sokakları süpürün
Kaldırın mazinin enkazını
Çok ulaşılmaz değil
Merhamet hoş görü insanlık

Gömün fitneyi öfkeyi yerin dibine batsın
Kurutun kin yatağını nefrete akmasın
Genç bedenlerin akıbetine
Toprak inlemesin analar ağlamasın

Şükran Gülcenaz AYDOĐAN